

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **P. H.**, zastoupeného JUDr. I. W., advokátkou se sídlem L., S. 709/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26. 7. 2013, č. j. MSK 83564/2013, sp. zn. DSH/19777/2013/Now, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26. 7. 2013, č. j. MSK 83564/2013, sp. zn. DSH/19777/2013/Now žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 23. 4. 2013, č. j. MUBR/18933-13/mor – So-MP_3204/2013/mor, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) a dále podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona. Přestupku se měl dopustit tím, že se dne 3. 3. 2013 v 8:16 hod. na silnici č. III/44515 naproti domu č. p. 97 v obci Rudná pod Pradědem ve směru na obec Malá Morávka jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Opel Zafira RZ X, překročil nejvyšší

dovolenou rychlost v obci (tj. 50 km/h) o 20 km/h a více, kdy mu byla naměřena rychlost 73 km/h, po odečtení tolerance 3 km/h stanovené výrobcem radaru Ramer AD9C byla zjištěna rychlost 70 km/h, tj. překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h, a tohoto přestupku se dopustil v průběhu 12 po sobě jdoucích měsíců podruhé. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 3.500,- Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu dvou měsíců. Současně byl žalobce zavázán zaplatit náklady správního řízení spojené s projednáním přestupku v paušální výši 1.000,- Kč ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích. Důvodem zamítnutí odvolání podle ust. 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“ nebo „s. ř.“) byla jeho opožděnost, kdy rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zástupci žalobce doručeno dne 6. 5. 2013, posledním dnem pro podání odvolání byl den 21. 5. 2013, a odvolání došlo správnímu orgánu I. stupně až dne 31. 5. 2013.

Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu a poukázal na to, odvolání jako opožděné hodnotil až žalovaný, správní orgán I. stupně nejprve potvrdil přijetí zprávy obsahující odvolání již dne 20. 5. 2013, čímž se rozhodnutí žalovaného stalo nepřezkoumatelné, kdy jde zcela jednoznačně o překvapivé rozhodnutí. Žalobce konstatuje, že žalovaný jednal svévolně a v rozporu s došetřením správního orgánu prvního stupně, že správní orgán dohledal dané podání, o čemž informoval zástupce žalobce emailem dne 7. 6. 2013 v 6:35 hod. Žalobce svou argumentaci obohatil o výklad základních lidských práv a celou řadu různorodých rozhodnutí vyšších soudů.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že správní orgán I. stupně žalobci nepotvrdil přijetí emailu ze dne 20. 5. 2013 20:33 hodin, jehož obsahem mělo být odvolání proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když email správního orgánu I. stupně ze dne 7. 6. 2013 takovou to informaci neobsahuje. Žalobce nepředložil žádný důkaz, že by jeho odvolání bylo dne 20. 5. 2013 správnímu orgánu I. stupně doručeno. Správní orgán I. stupně chybně posoudil otázku, zda bylo odvolání vůbec doručeno, resp. doručeno v zákonné lhůtě, což však nemůže mít vliv na posouzení faktického stavu doručení odvolání.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2013, č. j. MSK 83564/2013, sp. zn. DSH/19777/2013/Now, připojeného správního spisu žalovaného sp. zn. DSH/19777/2013/Now, připojeného správního spisu Městského úřadu Bruntál sp. zn. SO-MP_3204/2013/mor a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s. ř. s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s. ř. s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Městského úřadu Bruntál vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z oznámení přestupku ze dne 6. 3. 2013 a přiložené fotodokumentace, že žalobci byla dne 3. 3. 2012 v době kolem 8:16 hod. v obci Rudná pod Pradědem ve směru na obec Malá Morávka, při řízení vozidla Opel Zafira, RZ

- X, naměřena rychlost jízdy nejméně 70 km/h v obci s nejvyšší povolenou rychlostí jízdy 50 km/h;
- z plné moci ze dne 21. 3. 2013, že žalobce zmocnil R. K. LL.M. zastupováním před správními orgány;
 - z elektronického podání zástupce žalobce ze dne 16. 4. 2013, že tento požaduje, aby mu bylo správními orgány doručováno na emailovou adresu X;
 - z rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 4. 2013, č. j. MUBR/18933-13/mor – SO-MP_3204/2013/mor a připojených doručenek, že předmětné rozhodnutí bylo vypraveno dne 24. 4. 2013 prostřednictvím pošty, a to jak zástupci žalobce, tak i žalobci; zástupci žalobce bylo doručováno na adresu jeho trvalého pobytu, tj. P. 1954/28, 155 00 P 5, dne 26. 4. 2013 byla zásilka připravena k vyzvednutí a dne 7. 5. 2013 byla vložena do schránky.
 - z emailu zástupce žalobce ze dne 25. 4. 2013 (odesláno z emailové adresy X na adresu X), že zástupce žalobce oznamuje Městskému úřadu v Bruntále, že přijal elektronickou zprávu, jejímž předmětem je „rozhodnutí“, avšak tato neobsahuje přílohu s rozhodnutím, a zároveň zástupce žalobce požádal o kontrolu odeslání;
 - z emailu ze dne 26. 4. 2013 (odesláno z emailové adresy X na adresu X), že příslušná úřední osoba odpověděla zástupci žalobce, že ke zprávě byla připojena příloha *18933-2013_Rozhodnutí.pdf* (ze spisu dále plyne, že přijetí této zprávy nebylo zástupcem žalobce potvrzeno);
 - z emailu zástupce žalobce ze dne 31. 5. 2013 (odesláno z emailové adresy X na adresu M.Z.), že jediným obsahem této zprávy jsou dvě předchozí zprávy – první je výše popsáný email ze dne 25. 4. 2013 a druhou je pak zpráva ze dne 20. 5. 2013, 8:33 PM (tedy 20:33), která měla být odeslána z adresy X na adresu X, s následujícím textem: *„Dobrý den, Do dnešního dne jsem neobdržel žádné vyjádření či rozhodnutí. Z právní opatrnosti podávám blanketní odvolání vůči rozhodnutí které jsem neobdržel...“*
 - z výpisu e-podatelný Městského úřadu Bruntál (veškerá přijatá a odeslaná korespondence) na č. I. 35 správního spisu, že mezi 26. 4. 2015 a 31. 5. 2015 neprobíhala žádná korespondence mezi zástupcem žalobce (z adresy X) a správním orgánem prvního stupně (na všech elektronických adresách);
 - z emailu ze dne 31. 5. 2013 (odesláno z emailové adresy X na adresu X), že správní orgán I. stupně provedl kontrolu emailové pošty a podatelky, přičemž podání žalobce ze dne 20. 5. 2013 nebylo dohledáno;
 - z emailu ze dne 7. 6. 2013 (odesláno z emailové adresy X na adresu X), že správní orgán I. stupně informoval zástupce žalobce o tom, že dne 3. 6. 2013 bylo zasláno sdělení MG OD Opava, registru řidičů, pracovníci Mgr. A. V. sdělení o vyznačení chybné právní moci rozhodnutí ze dne 23. 4. 2015, č. j. MUBR/18933-13/mor – SO-MP_3204/2013/mor a dále, že akceptuje podané blanketní odvolání ze dne 20. 5. 2013 jako řádné a včas podané.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 7. 2013.

Základní otázka předmětné žaloby je definována včasností podaného odvolání, neboť se jedná o jediný bod žaloby a též důvod zamítnutí odvolání žalobce, kterým u žalovaného brojil proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Krajský soud se při své úvaze o včasnosti podání odvolání zaměřil na dva sporné okamžiky, tj. doručení rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 23. 4. 2013,

č. j. MUBR/18933-13/mor – SO-MP_3204/2013/mor a okamžik podání odvolání proti tomuto rozhodnutí.

Podle ust. § 19 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“ nebo „s. ř.“) *nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.* Dále podle ust. § 19 odst. 8 věty druhé a třetí téhož zákona *v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.* V daném správním řízení zástupce žalobce požádal o doručování na elektronickou (emailovou) adresu X, pročez mu na tuto adresu bylo opakovaně zasláno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť při prvním doručení zástupce žalobce zpochybnil obsah zprávy, přičemž při druhém pokusu o doručení již přijetí zprávy nepovrdil vůbec. Správní orgán tedy mohl přistoupit k doručování způsobem, jako by zástupce žalobce o doručování na elektronickou adresu nepožádal a správně vypravil poštovní zásilku na adresu trvalého bydliště zástupce žalobce R.K. Rozhodnutí bylo dle přiložené doručenky doručeno fikci podle ust. § 24 odst. 1 ve spojení s ust. § 23 odst. 4 s. ř., a to poslední den deseti denní úložné lhůty, tj. 6. 5. 2013. Den 21. 5. 2013 tak byl posledním dnem, ve kterém mohlo být odvolání podáno.

V projednávané věci bylo zásadní spornou otázkou mezi účastníky řízení, zda žalobce doručil v zákonem stanovené lhůtě odvolání proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 4. 2013. Podle obsahu správního spisu tomu tak nebylo, neboť žalobcem tvrzené odvolání ze dne 20. 5. 2013 proti rozhodnutí se v něm nenachází a z výpisu e-podatelný Městského úřadu Bruntál je patrné, že z emailové adresy zástupce žalobce na emailovou adresu podatelny, ani jinou emailovou adresu správního orgánu I. stupně nebyla v období od 26. 4. 2015 do 31. 5. 2015 přijata žádná písemnost.

Žalobce tvrdil, že odvolání bylo podáno cestou emailové zprávy se zaručeným elektronickým podpisem z emailové adresy X. Bylo tedy v řízení na něm, aby tuto skutečnost prokázal. Je totiž věcí účastníka správního řízení, jaký zvolí procesní postup včetně volby komunikačních prostředků se správním orgánem při vědomí rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou. Tato zásada byla vyslovena i v rozsudku NSS č. j. 3 As 6/2008-96 ze dne 16. 7. 2008, podle kterého volba formy podání stejně jako navržení prostředků, jímž je možné ověřit zpochybněné podání, tak souvisí se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* z procesní odpovědnosti účastníka řízení, nikoliv soudu (tedy i nikoliv správního orgánu). V témže rozsudku je poukázáno na to, že podrobnější právní úpravu přijímání a odesílání datových zpráv v komunikaci s orgány veřejné správy obsahuje vyhl. č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách, jakožto prováděcí předpis k zákonu o elektronickém podpisu, podle jehož ust. § 2 odst. 1 je přijatá datová zpráva považována za doručenu orgánu veřejné moci, pokud je dostupná elektronické podatelně provozované podle nař. vlády č. 495/2004 Sb., kterým se provádí zákon

o elektronickém podpisu. Podle ust. § 2 odst. 5 téže vyhlášky, jsou orgány veřejné moci povinny potvrdit doručení datové zprávy odesílateli neprodleně zasláním datové zprávy v souladu s ust. § 3, pokud je orgán veřejné moci schopen z přijaté datové zprávy zjistit elektronickou adresu odesílatele. Součástí zprávy o potvrzení doručení je uznávaný elektronický podpis oprávněného zaměstnance orgánu veřejné moci uznávaná elektronická značka orgánu veřejné moci, datum a čas s uvedením hodiny, minuty a sekundy, kdy byla datová zpráva doručena a charakteristika doručené datové zprávy umožňující její identifikaci. V daném případě však žalobce nepředložil potvrzení podatelny žalovaného o doručení elektronické zprávy se zaručeným podpisem, kterou podal předmětné odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 4. 2013. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně naopak jednoznačně plyne, že blanketní odvolání bylo tomuto správnímu orgánu poprvé doručeno až dne 31. 5. 2013, tedy po lhůtě pro odvolání, proto je odvolání nutno hodnotit jako opožděné.

Krajský soud uzavírá, že na shora uvedeném závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že správní orgán I. stupně postupoval po určitém počátečním váhání, jako by odvolání bylo podáno včas. Dokonce o této skutečnosti žalobce informoval emailem ze dne 7. 6. 2013; tuto zprávu nelze považovat ani za kvalifikované potvrzení přijetí elektronické zprávy podle ust. § 2 odst. 5 vyhlášky č. 496/2004 Sb. a ani za jiné neformální potvrzení přijetí zprávy ze dne 20. 5. 2013, neboť tuto informaci skutečně tento email nenese, nýbrž se v něm pouze konstatuje, že podání odvolání považuje správní orgán I. stupně za řádné a včasné. Správní orgán I. stupně na tomto místě postupoval v rozporu se svým vlastním zjištěním, že email ze dne 20. 5. 2013 z adresy X mu doručen nebyl. Popsaný postup však nemůže nahradit faktickou včasnost podání odvolání, jak se mylně žalobce domnívá. Na tomto místě je potřeba připomenout, že správní orgán I. stupně není ve správním řízení nadán pravomocí rozhodovat o včasnosti podaného odvolání proti jeho rozhodnutí, když správní řád tuto pravomoc výlučně svěřuje do rukou odvolacího orgánu, tj. žalovaného (ust. § 92 odst. 1 a § 88 odst. 1 s. ř.).

Žalobce v žalobě poukázal na řadu rozhodnutí Ústavního soudu, povětšinou se tyto týkají obecně formulovaných právních zásad k ochraně ústavou zaručených práv jednotlivce, přičemž se předmětného sporu dotýkají pouze okrajově. Dovolával-li se žalobce například nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 11. 2011, č. j. IV. ÚS 2446/11-1, pak je toto srovnání nepřiléhavé, neboť uvedené rozhodnutí se týká jiných právních problémů. Nález řešil otázku okamžiku doručení elektronické zprávy, přičemž dovodil, že *včasnost podání učiněného elektronickou formou bez zaručeného elektronického podpisu je třeba posuzovat podle okamžiku doručení elektronické zprávy příslušnému soudu, přičemž není rozhodné, kdy se s tímto podáním příslušný pracovník podatelny seznámil a jaké na něm vyznačil datum doručení*. Předmětná věc je rozdílná, a to především proto, že v této věci nebylo vůbec přijetí zprávy evidováno správním orgánem I. stupně, pročez uvedený závěr Ústavního soudu nemůže na věc dopadat. Obdobně pak žalobcem zmíněný nález Ústavního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. IV. ÚS. 2492/08-1.

Žalobce v žalobě rovněž argumentoval překvapivostí rozhodnutí žalovaného, který podání odvolání hodnotil odlišně od správního orgánu I. stupně, když dovodil jeho opožděnost. K tomuto bodu žaloby je třeba konstatovat, že posuzování otázky včasnosti nemohla být pro žalobce jinak překvapivá, když na ni sám v odvolání, resp.

v podnětu k přezkumnému řízení poukázal. Žalobce pak otázku včasnosti podání vnesl do odvolacího řízení prakticky sám, protože pro něj nemůže být nikterak překvapivé to, že se žalovaný touto otázkou zabýval. Samotný fakt, že žalovaný dospěl k jinému závěru než správní orgán I. stupně, nečiní z napadeného rozhodnutí rozhodnutí překvapivé. Vzhledem k shora popsáním skutečnostem, nelze na daný případ vztáhnout závěry Nejvyššího soudu z rozsudku ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. 32Cdo 1019/2009, na které žalobce v podání ze dne 8. 8. 2013 poukazuje.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 28. srpna 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce